

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Říjen 2026, r. XXX. č. 331

„„Maria byla vyvolena, protože byla pokorná. Bůh shlédl na poníženost své služebnice, nikoli na její vznešenost.“ (sv. Augustin)

P. Jakub Starý, OSA

Novokněž

5.9.2026

Milí farníci,

velice rád bych Vám všem poděkoval za Vaši účast na mé první mši svaté zde v kostele sv. Tomáše. Vaše angažovanost při přípravách občerstvení, výzdoba a úklid kostela a celková organizace této akce byly vyjádřením Vaší upřímné radosti a lásky. Byl to pro mě neuvěřitelný zážitek, který ve mně zanechal silné dojmy a krásné vzpomínky, které jistě vydrží na celý život. Těším se na naši spolupráci a pravidelná setkání zde u sv. Tomáše.

P. Jakub, OSA

Kristus přítomen ve Svatém písmu

Někdy mluví Písmo o Kristu tak, že se zmiňuje jenom o hlavě, jindy jde od hlavy k tělu – tedy k Církvi, přičemž se zdá, že jde o tutéž osobu, protože hlava se nedá oddělit od těla, mluví se o nich jako o jednom celku.

Čti tedy Písmo svaté s jeho svrchovanou nebeskou autoritou a přitom si buď bezpečně jistý jeho pravdivostí a nech se jím pravdivě poučit o tom, s čím se má souhlasit, co prohlásit za hodné nápravy a nad čím vyhlásit odsouzení. Nejenže je v něm úplná pravda, ale najdeme v něm nejvšestrannější poučení i pro duše, které se musí občerstvit a obnovit, poučení zcela přizpůsobené tak, abys z něho mohl čerpat jen to, na co stačíš, jestliže k tomuto načerpání přistoupíš okamžitě a s úctou a zbožností, jak si to žádá pravá víra.

Především si však pamatuj, jestliže v Písmu svatém něco ještě dostatečně nechápeš, že se tím nesmíš nechat znepokojit, jestliže to už chápeš, nesmíš na to být pyšný. Naopak nezapomeň, že to, co už chápeš, máš s láskou zachovávat.

Bůh neskrývá poklady Písma proto, že by je odmítal zjevit, ale aby tak o ně podnítil zájem. To je užitek tajemství.

(z knihy : „Miluj a dělej, co chceš: Úvahy hledajícího srdce“)
Marie Hradecká

Z kázání sv. Tomáše z Vilanovy, OSA

Pracujte pro Boha a on bude vaší odměnou.

Kdo dobře káže a žije špatně, jiné poučuje a sebe odsuzuje. Je vskutku jako papoušek, kterého kolemjdoucí rádi pozorují a hodně se jich diví jeho četným slovům, on sám však je stále v kleci. Tak i tito kazatelé. Mnoho krásného káže proti chybám a hříchům, ale sám leží spoután za mřížemi hříchu. Prosím, nevstupuj na kazatelnu, dokud neotevřeš knihy a nebudeš rozjímat. Dále musíš být ozdoben skvosty a jinými drahými kameny, totiž ctnostmi, čistotou, pokorou, a horlivostí o spásu duší, abys ve všem dával příklad dobrých skutků. Zvláště však aspoň dvě hodiny věnuj mlčení a rozjímání o Božích věcech a modli se k Bohu. Jistě je hrozné, když dáváme příležitost ke hříchům my, kteří máme být pro lidi světlem a máme jim ukazovat cestu ke spáse. Kdybychom byli takovými bratry a kleriky, jakými máme být, jak by si nás hříšní lidé vážili a měli k nám úctu.

Co je větší zkázou pro ovce, než když se pastýř o ně nestará? Oč větší předsudek má sluha, když vidí pána zabředlého do hříchů? Jak odsoudí matku dcera, když vidí, že ji nejen nenapomíná, ale přímo pohoršuje? Jisté je, že hříchy představených přinášejí podřízeným úplnou zkázu.

Jednají-li úředníci a soudci dobře, budou také správně jednat ostatní. Jakýsi královský úředník, jehož syn ležel v Kafarnaum nemocen, prosil Krista, aby mu uzdravil syna. Nejmilostivější Pán mu učinil po vůli. A evangelista říká, že uvěřil královský úředník i celý jeho dům. Předtím služebníci a členové rodiny nevěřili, když však uvěřil nadřízený, uvěřil celý jeho dům. Ty jsi paní ve svém domě a chceš, aby tvoje služby byly pořádné a věrné tobě i Bohu? Buď takovou i ty. Chceš, hospodáři, aby syn a sluha se líbili Bohu a věnovali se službě? Dříve si tak počínej ty. Věřte mne, nebudete-li vy sami předcházet svědomitostí a příkladem, sluhové a služby budou liknaví.

U vrat boháče ležel žebrák Lazar a toužil se nasytit drobty, které padaly z boháčova stolu, ale nikdo mu je nedával, ani sluhové, ani služby, ani nikdo z početného zástupu, který boháčovi posluhoval. Opravdu ani jeden, protože, když pán byl lakomec a necita, nenašel se nikdo v celé rodině, kdo by se slitoval nad chudákem, plným vředů. A ty, sám lakomec, si přeješ a toužíš, aby tvoji synové a sluhové byli šlechetní a milosrdní? Buď takovým dříve sám, předcházej příkladem a bude tě napodobovat celá rodina. Když Abrahám seděl u vchodu do stanu, uviděl tři muže a řekl jim: Odpočiňte si pod stromem a podám vám kousek chleba. Běžel pak ke stádu, vybral nejmladší a nejlepší jalovici a dal ji sluhovi, aby ji rychle upravil. A hle sluha spěchal vykonat povinnosti dobrotivého hostitele. Avšak dříve běžel jeho pán. Panův příklad pobídl sluha, a když pospíchal jeho pán, pospíchal i sluha. Jméno Abrahám se vykládá jako Otec mnoha národů. A v něm dostávají poučení otcové všech národů. Proto vy, státníci, chcete-li, aby lid vám svěřený prospíval v dobrém, předcházejte vy jej, se spěchem běžte, a ostatní půjdou za vámi. Jestliže však ušlechtilost jen chválíte a čestně si nevedete, budete jako ti, o kterých evangelium praví: Mluví, ale nekonají, a svým příkladem zahubíte stát. Zapřísahám vás tedy: Pracujte pro Boha a on sám vám bude odměnou. Zde vám dá požehnání a tam pak vám dá slávu. Amen

Svatý Václav, patron naší krásné země, je zároveň příkladem Boží spravedlnosti, která vždy usiluje o dobro každého člověka. Boží spravedlnost, která je vzorem pro naši lidskou spravedlnost, nás vždy a v každém okamžiku učí překonávat zlo dobrem, nenávisť láskou a vždy hledat to, co se Bohu líbí, neboť to je jediná cesta ke skutečnému štěstí.

Spolu se svatým Václavem vás dnes vyzývám, abyste byli hrdí na to, že jsme Češi, abyste děkovali za tuto zemi, kterou Bůh tak požehnal, s tolika svatými, kteří nás předcházeli ve víře a kteří jsou pro nás příkladem následování Boha. Jak papež Lev XIV. připomněl mladým lidem na modlitební vigilií ve Francii před několika dny, my jsme svatí 21. století, a to nás vede k uvědomění si, že držíme v rukou poklad, poklad víry, který musíme předat další generaci, která přichází po nás. Dělej to příkladem!

Měsíc říjen nás zvláštním způsobem vybízí ke vzpomínce na Marii pod úctou k Panně Marii Růžencové a nabízí nám příležitost být jí nablízku prostřednictvím modlitby růžence, která nám pomáhá zamyslet se nad Mariinou přítomností v dějinách spásy a zároveň projevit naši lásku k ní, která je Matkou Boží a také naší matkou.

Začínáme nový rok farních aktivit. S novým farářem, P. Wit, a naším bratrem Jakubem, čerstvě vysvěceným knězem, který se bude starat o naši českou komunitu. Chceme i nadále pracovat na tom, aby naše farnost byla společenstvím otevřenou všem, kde každý najde prostor pro prožívání své víry; aby to bylo společenství, kde se sdílí, a farnost, která integruje a spolupracuje s ostatními společenstvími (anglickým, španělským a filipínským) na společných aktivitách a společném prožívání víry.

Ať nám svatý Václav dá sílu a radost, abychom kráčeli společně.

P. Juan, OSA

Bože, který jsi svatého Václava mučednickou palmou přijal z pozemského vévodství do slávy nebeské, na jeho přímlovu nás ochraň ode všeho protivenství a potěš nás v nebi jeho společenstvím. Otče nebeský, který se protivíš pyšným, ale pokorným dáváš svou milost, přispěj nám, pokorně prosíme, proti všem nepřítelům svaté víry a naší řeči, abychom si vážili víry svatého Václava i svého mateřského jazyka.

Pane Ježíši Kriste, který jsi učinil svatého Václava knížetem české země a jejím hlavním patronem, podporuj nás svou pomocí, abychom následovali jeho příkladný život a stali se hodnými jeho přímlovu. Přeslavný mučedníku Boží, svatý Václave, kníže náš a patrone nejmilejší, prosíme tě důvěrně, přimlouvej se za nás u Boha, abychom vírou svět přemáhali a jednou dosáhli blažené odměny v nebi. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Familia Dei svatého Františka z Assisi

Letošní rok patří svatému Františkovi. Je to přesně osm století, co odešel k Bohu ten, komu se laskavě přezdívá „prostřáček z Assisi“. Jako obchodník z evangelijního podobenství (Mt 13,45–46) vzdal se všeho, aby získal drahocennou perlu – nebeské království. Toužil se připodobnit Kristu, chudému a ukřižovanému, a v lásce k němu šel až do konce. Obdařen stigmaty vyzařoval jeho slávu – proto se mu také říká *alter Christus*, druhý Kristus.

Každý světec svým životem vyjadřuje určitý ohled evangelijní zvěsti. Stejně i František. Jeho duchovní odkaz je bezpochyby polyfonií – silnou, nezapomenutelnou. Jeden tón v ní ale zaznívá obzvláště

výrazně, a to *Familia Dei*, Boží rodiny. Byla pro něj více než vlastní otec a matka, více než příbuzní. Ostatně pro pravého Kristova učedníka tomu nemůže být jinak, vždyť je povolán následovat Božího Syna ve velkodušné bratrské lásce.

K tématu duchovní rodiny se Ježíš vrací opakovaně. „Kdo je má matka a moji bratři?“ (Mk 3,33) Tato otázka zaznívá ve chvíli, kdy promlouvá k zástupcům, a zároveň se k němu snaží dostat jeho matka a příbuzní. Svou odpovědí Pán poukazuje na priority vycházející z postoje Božího dítěte. Tyto priority platí pro každého, kdo se rozhodl následovat Krista, a svatý František to chápal velmi dobře. Rodinou mu byli jeho bratři a sestry na cestě víry, pak chudí, malomocní, každý potřebný... Ježíš se dle vyprávění evangelistů rozhlédl po těch, kteří seděli kolem, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři! Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.“ (Mk 3,34–35). Pokrevní vazby jistě i nadále platí, nicméně vztah založený na poslušnosti Boží vůli je přesahuje.

Někdy věrnost křesťanským hodnotám vyžaduje náročnou vnitřní volbu: „Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a ,nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina‘.“ I tento ohled následování Krista prožil František zplna: jeho dramatický rozchod s vlastním otcem je toho přesvědčivou ukázkou. Život podle evangelia je více než společenské vazby, a dokonce ani pokoj v rodinných vztazích není měřítkem křesťanského života. „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mne hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mne hoden,“ říká nekompromisně Ježíš (Mt 10,34–37).

Tím, kdo přináší nové měřítko pro posuzování lidských vztahů, myšlenek a činů, je samotný Pán. On sám je cestou, na kterou se člověk vydává, když se rozhoduje pro život s Bohem; a takové rozhodnutí někdy přináší i rozdělení. Radikalita evangelijních požadavků ovšem zároveň odhaluje něco velmi důležitého – jak odlišně myslí Bůh oproti běžným lidským způsobům. Přijmout a předávat dále radostnou zvěst tak zároveň znamená neotupit ostří jejího nože a neuzpůsobit ji lidským představám. František se o to snažil po celý život.

Pro „prostřáčka z Assisi“ však *Familia Dei* znamenala více než jen lidské společenství. Celé stvoření – bratr Slunce, setra Luna, bratr Oheň – pro něj zvěstovaly Boží království. Jeho slavný Chvalozpěv stvoření byl žitou odpovědí křesťana na Ježíšovu výzvu.

Více o Roce sv. Františka se dozvíte na: frantisek800.cz

Kateřina Tourková

11. Sakrální architektura současnosti

Kaple smíření v Berlíně

Význam stavby, o níž bude dnešní díl, spočívá více v historických okolnostech než v architektuře samotné, byť i ta stojí za pozornost. Řeč bude o Kapli smíření (*Kapelle der Versöhnung*) v centrální části Berlína, v Mitte.

Původně tam stál neogotický evangelický kostel z konce 19. století (*Versöhnungskirche*). Jako zázrakem přežil kostel druhou světovou válku jen nepatrně poškozen. Jeho smůla přišla až poté, neboť se ocitl v sovětské zóně, zatímco většina jeho farníků v zóně francouzské (která později tvořila část Západního Berlína), a tedy brzy bez přístupu ke svému svatostánku. Když

se pak v roce 1961 stavěla berlínská zeď, kostel stál najednou těsně u ní – ovšem na nesprávné straně. Dostali se k němu již jen komunističtí pohraničníci, kteří využívali jeho věž jako pozorovatelnu a stříleli z ní na lidi, jež přechali z východního Berlína. Tak tomu bylo až do roku 1985, kdy byl – jen čtyři roky před pádem berlínské zdi – z rozhodnutí východoněmecké vlády zbourán.

V roce 1990, poté, co padla zeď a Německo se opět sjednotilo, vyvinuli bývalí farníci a další lidé úsilí vystavět na místě původního kostela kapli, tedy v místě, které je dnes též památkem neslavné zdi (*Gedenkstätte Berliner Mauer*). Stavba nové kaple proběhla až v roce 1999 a o další rok později byla vysvěcena. Stalo se tak na jedenácté výročí pádu zdi.

To samo by kapli jistě zaručilo pozornost veřejnosti. Tím spíše, že v jejím bezprostředním okolí vede symbolická umělecká připomínka zdi a stojí zmíněný památník. Nově vzniklá kaple nicméně nenapodobuje rozlehlý cihlový kostel s vysokou střechou, věží a lomenými gotickými okny. Naopak, dle projektu berlínských architektů Rudolfa Reitermanna a Petera Sassenrotha vznikla jako malá moderní stavba, a to v neobvyklé materiálové kombinaci. Je totiž postavená převážně z dusané hlíny. Vnější plášť je dřevěný, tvoří ho dřevěné plaňky, které obkružují ovál kaple. Protože k sobě nepřiléhají, ale naopak je mezi nimi úzká mezera, propouštějí dovnitř světlo i vzduch, když tedy člověk vstoupí, ocitne se jen napůl uvnitř. Fouká-li vítr, fouká i zde, mrzne-li, mrzne i zde – a může odtud též vidět přes jakési optické síto ven. Není však ještě ani v samotné kapli, jen v jakési současné verzi „chrámové předsíně“, která obkružuje vlastní kapli uprostřed. Ta se nachází teprve za dalšími dveřmi. Má taktéž oválný půdorys a její stěny jsou z dusané hlíny. Tato technika je prastará, možná z nejstarších vůbec. Mokrý hlína („bláto“) se napěchuje do formy, udusá, v případě zkoumané kaple dokonce tlakem zkomprimuje a nechá vyschnout. Při stavbě do hlíny přimíchali kousky kamenů, střepy skla a keramiky ze zbořeného kostela, které jsou v hmotě zdi náhodně rozmístěné a často viditelné – jde tak doslova o „spolia“, tedy druhotně užitá stavební prvky. Toho hojně užívala raně křesťanská architektura, když například při stavbě basiliky užili sloupy a jiné prvky ze starší římské stavby. Není to jen ekologické a ekonomické, jde zároveň o akt přihlášení se k tradici, k předešlé podobě kultury. Hliněná stěna je v kapli pochopitelně možná jen proto, že netvoří vnějšek. Před deštěm a vůbec berlínským klimatem ji chrání venkovní dřevěný plášť.

V hliněné stěně je jen jedno okno, a to u varhan. Osvětlení interiéru zajišťuje především velký světlík vystupující z plochého dřevěného stropu. Zalévá interiér, jež je celý v teplých hnědavých a šedavých barvách, příjemným denním světlem. Světlo šířící se z centrálního vrchního zdroje dává dobře vyniknout nepravidelностям hliněné stěny, ale zároveň pomáhá usebrat pozornost přítomných do středu prostého, snad až trošku strohého interiéru.

Kaple stojí dle mého mínění za návštěvu nejen kvůli historickým okolnostem, ale i kvůli stavbě samé, jde o první hliněnou sakrální stavbu v Německu a patrně i ve střední Evropě. Vypovídá o odvaze hledat novou, ekologicky šetrnější podobu sakrálních staveb.

Víš, že?...

- * Během říjnu po mši sv. se modlíme sv. Růženec.
- * V sobotu 3. října – **první sobota** v měsíci, mše svaté budou ve 12:15 hod. a v 16:00 hod.; před mší svatou v 16:00 hod. je růženec za řeholní povolání.
- * Všechny **činnosti ve farnosti** začínají po prázdninách 5. října.
- * Od 4. října znovu začne **výuka náboženství** pro děti od 5 do 10 let, která bude probíhat každou neděli po mši svaté v 9:30. Přihlašovat své děti můžete až do 27. září u P. Jakuba.
- * V posledním týdnu října se nebudou konat žádné farní aktivity z důvodu **duchovních cvičení augustiniánů**.
- * Zájemci o přípravu na **biřmování** ať se hlásí u P. Jakuba
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** vždy ve středu po 9:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Řitě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Pozvání našeho arcibiskupa

„Rád bych byl, abychom společně jako diecéze vykonali kající pouť do Hájků u Prahy v pondělí 5. října 2026, den po svátku sv. Františka, světce pokoje a chudoby. Sejdeme se u kostela sv. Jakuba v Hostivici v 16 hodin a společně se pěšky vydáme na pouť. V Hájkách bude v 18 hodin mše svatá s kající pobožností, při které budeme dobrého Pána prosit za odpuštění hříchů. Já na prvním místě, neboť i já jsem hříšníkem. Budeme také přinášet zadostiučinění za hříchy spáchané na církevní půdě, které tolik lidí oprávněně pohoršily. A konečně budeme prosit o obrácení našich srdcí a požehnání pro naši arcidiecézi“

Podzimní vycházka do Pyšel

Zveme všechny zájemce na společnou podzimní vycházku do Pyšel (asi 30 km JV od Prahy). Sraz bude na Hlavním nádraží v sobotu 24. října 2026 v 9.05 h (odjezd vlaku S9 v 9.21h). Pojedeme do zastávky Pyšely a pak už se vydáme pěšky po modré turistické stezce (Cyrilometodějské, zčásti označené Krajem Josefa Lady) přes Vysokou Lhotu (zámek barokně přestavěný, v říjnu už zavřený, nyní muzeum kočárů, povozů, sedel a postrojů) do Pyšel - se zámek (barokním s klasicistní úpravou, nyní domov seniorů), kostelem Povýšení sv. Kříže (románským, přestavěným v 19. století) a loretánskou kaplí Navštívení Panny Marie z roku 1699. Přes vyhlídková místa se dostaneme po žluté a později opět po modré stezce podél Mokřanského potoka okrajem přírodního parku Velkopopovická do Nespek a odtud po červené přes Borovou Lhotu zpět do Pyšel, odkud nám jede každou půlhodinu vlak do Prahy (15.16 h, 15.46 h). Svačinu a pití s sebou. Celková délka vycházky je asi 12 km. Kontakt: 724924025.

Dobrou chuť

Jablečný štrúdl ze 3 surovin

Je to zase recept do sbírky štrúdlů. Z této dávky jsou 4 rukávy.

Budeme potřebovat: na těsto: 50 dkg polohrubé mouky, 1 Heru a 15 dkg bílého jogurtu.

Na náplň: 6-8 jablek podle velikosti, 6-8 lžic strouhaných piškotů (já jsem je rozdrtila válečkem), 2-3 lžíce rozinek, skořicový cukr a žloutek na potřetí.

Zpracujeme si těsto v míse, já jsem začala vařečkou, on ten jogurt se dost na ruce lepí, a doděláme rukou těsto a dáme ho ve fólii na 3 hodiny do lednice, lépe se s ním potom pracuje, když chceme udělat opravdu tenké těsto, netrhá se.

Jablka omyjeme, oloupeme a nastrouháme nahrubo, a pokud jsou moc šťavnatá, trochu je vymačkáme.

A pak už je postup stejný. Vyválíme placku, posypeme piškotovou drtí, rozložíme jablka, posypeme rozinkami a skořicovým cukrem.

Uděláme závin, opatrně přeneseme na plech vyložený pečicím papírem, potřeme rozšlehaným žloutkem a pečeme v troubě vyhřáté na 175°C asi 25-30 minut.

Po upečení můžeme pocukrovat, ale závisí to na kyselosti jablek, vzhledem k tomu, že místo strouhanky jsou piškoty, tak to asi není nutné.

Dobrou chuť

Hanka

Pastorační práce na rok 2026/2027

Od 5. 10. 2026 do 15. 6. 2027

Pondělí

18:30–19:30 Příprava na křest dospělí –

TAGASTE

18:30–20:30 Augustiniánská fraternita –

REFEKTÁŘ (každý 14 dní)

Úterý

18:00–Mše sv v kapli sv. Barbory.

18:30–19:30 Katecheze pro dospělé –

REFEKTÁŘ

18:30–19:30 španělština dospělí – KASICIAKO

Středa

17:00–18:30 Religious education (angl.)

18:00 Sbor španělské komunity - REFEKTÁŘ

19:30–20:30 Mládež CYA – REFEKTÁŘ

Čtvrtek

18:00–19:00 Nešpory a adorace na povolání

Neděle

10:00–12:00 Náboženství pro děti a mládež – ŠP

14. ROČNÍK

**KLÁŠTERNÍ
PIVOBRANÍ**

23. 10. 2026

PŘIJĎTE OCHUTNAT PIVO
Z KLÁŠTERNÍCH PIVOVARŮ

KLÁŠTER U SV. TOMÁŠE
JOSEFSKÁ 8, PRAHA 1
OD 16 DO 21 HOD